

Харківські асамблеї

XXV

Дорогі друзі!

Звертаючи погляд у минуле, я згадую 1990-й і 91-й роки. Чи думали ми тоді, що у 2018 році відбудеться ювілейний XXV Міжнародний фестиваль? Ні, не думали, але впевнено мріяли. Мріяли, пам'ятаючи історію про чудові англійські газони, які зрощували 400 років. Я не сподіваюсь, що зможу це робити протягом 400 років, проте 28 років поспіль ми це робимо – плекаємо наш фестиваль «Харківські Асамблеї». Тоді у 91-му відбувся перший фестиваль «Дні Моцарта в Харкові», фестиваль великого сонячного композитора. І дивним чином народження «Харківських Асамблей» співпало з роком народження нашої країни. Ми пишаємося цим.

Зараз фестивалів вже 25! Ми все витримали і зберегли фестиваль «Харківські Асамблеї» навіть у складні часи, коли відчуття безвиході пригнічувало. Чому так сталося? Тому, що наша духовна місія – служити тим геніям, чію музику виконуємо, наслідувати їх ідеали. Існування фестивалю дає відчуття, що життя в країні продовжується. Дає надію на майбутнє країни, про яку ми мріяли, де розквітають таланти молодих людей, де народжуються наукові ідеї, працюють видатні професіонали своєї справи.

Було важко, але люди повірили нам. З перших кроків наш фестиваль підтримало Міністерство культури України, керівництво області і міста, з доброзичливою підтримкою яких ми крокуємо вже багато років. Я дуже дякую всім, хто був з нами із самого початку. Першу людину, яку мені хотілося би подякувати – це мого чоловіка Петра Мчедлова-Петросяна. Він зробив на той час життєво-необхідну річ для фестивального руху нашого університету; завдяки вільному володінню іноземними мовами відкрив нам двері до європейських друзів і колег. Я відчуваю його сильну підтримку і допомогу щоденно. Це Анатолій Покроєв, який як представник Головного управління освіти і проблем молоді Харківської міськради, сприяв нашим ідеям і всіляко допомагав організаційно. Це В'ячеслав Курінний, представник Британської Ради в Харкові, Олександр Чепалов, незмінний експерт і оглядач фестивалю, Григорій Ганзбург, який подарував нам назву фестивалю і його девіз «Противлення злу мистецтвом», та багато інших. Що таке зло в нашому розумінні? Це тотальний наступ масової культури, духовне зuboжіння, самовпевнена непрофесійність. Ми виступаємо проти цього!

Я завжди мріяла, щоби молодь прийшла нам на допомогу, і вона прийшла. Це Ірина Сухленко, Марія Бондаренко, Ганна Сагалова, які бездоганно виконують ліву частину організаційної роботи фестивалю. Символічно, що

всі вони піаністки. До цієї чарівної жіночої команди підтягуються чоловіки: Олександр Прийменко, Денис Кашуба, Дмитро Старцев, Олександр Фартушка.

Хочу зазначити, що цю молодь виростив Валерій Миколайович Алтухов, почесний громадянин Харкова. Практично всіх музикантів, які зараз знаходяться на сцені виховано в ХССМШ-і під опікою В. Алтухова

У фестивалю «Харківські Асамблеї» багато друзів. Я вдячна місту Нюрнбергу, Дому Нюрнберга в Харкові і її директору Анатолію Мозговому, Антє і Буркхарду Ремпе, Інституту Гете в Україні, всім посольствам, які допомагають нам. Хочу подякувати фантастичній групі молодих харків'ян із Ротарі – клубу, який вже вісім років підтримує молодих музикантів-виконавців.

Мені дуже приємно, що ювілейний XXV фестиваль має назву «Жінка в мистецтві – Муза, майстерність, легенди...» і присвячений

жінці: маленькій тендітній, вишуканій жінці, геніально обдарованій, видатній піаністці і композитору XIX сторіччя – Кларі Шуман. Вона не тільки надихала відомих чоловіків-композиторів – Роберта Шумана, Йоганеса Брамса, а й сама була досить унікальним явищем навіть для такого фантастично багатого геніями XIX сторіччя.

Зараз ми за підтримки губернатора Харківської області Юлії Світличної в рамках фестивалю готуємо унікальний проєкт – міжнародний конкурс виконавців – не дітей, і не студентів, а саме молодих викладачів, молодих виконавців, про яких всі практично забули. Ми можемо їх втратити, а такого дозволити не можна. І ми робимо все, щоби наша країна і місто були найкомфортнішим місцем для життя і роботи творчої молоді. Наші наміри і проєкти завжди підтримує також мер міста Геннадій Кернес.

Я маю надію, що ви будете насолоджуватися класичною музикою протягом двадцяти днів фестивального марафону. Музика, яка витримала перевірку часом буде звучати кожного вечора в гостинних залах консерваторії і філармонії і, тим більше, що цього року в нашому фестивалі приймають участь музиканти з 10 країн світу.

Наш фестиваль відкрито! Вітаю всіх нас зі святом!

Тетяна Веркіна, художній керівник фестивалю «Харківські Асамблеї», ректор ХНУМ імені І. П. Котляревського, почесний громадянин міста Харків

Заступник голови Харківської облдержадміністрації Анатолій Бабічев і Тетяна Веркіна на відкритті XXV «Харківських Асамблей»

III Міжнародний конкурс музичного мистецтва

«В Україні, в Харківському національному університеті мистецтв імені І. П. Котляревського з'явився новий міжнародний музичний конкурс дуже гарного рівня. Заявки на участь в конкурсі подали серйозні видатні музиканти з різних країн світу. Його географія цього року включає 9 країн

Наш конкурс є важливим перш за все для вітчизняних музикантів, тому що, насправді, більшість з нас не має такої можливості – позмагатися на конкурсах міжнародного рівня – не з творчих професійних причин, а виключно з економічних. Тут у ХНУМ вони будуть конкурувати з вельми достойними суперниками, спробують свої сили, познайомляться з багатьма виконавцями і виконавчими школами. Наш конкурс є єдиним, де підтримуються не тільки юні музиканти і студенти, а й молоді, але вже досить досвідчені музиканти до 40 років. Це водночас надихає талановитих людей, і вони отримують такий меседж від нас, що «ви нам потрібні, ми не забули про вас». В той же час це сильний мотив для того, що потрібно працювати, продовжувати тримати виконавську форму і вдосконалювати свою професійну майстерність. Я вважаю це надзвичайно важливим.

III Міжнародний Конкурс відбудеться з 7 жовтня по 11 жовтня 2018 року в рамках XXV Міжнародного музичного фестивалю «Харківські асамблеї» у залах Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського. Конкурс буде проводитись у двох категоріях: «Фортепіано» і «Вокал», і для всіх номінацій відбудеться два тури.

Тетяна Веркіна

Журі конкурсу представлено видатними музикантами сучасності. Почесна голова журі Тетяна Веркіна – піаністка, камерна співачка, педагог, музично-громадська діячка. Вона є ініціатором та художнім керівником міжнародного музичного фестивалю «Харківські асамблеї» – найстаріший в Україні музичний фестиваль, що фокусується виключно на класичному мистецтві.

В категорії «Фортепіано» голова журі – Юстас Дваріонас (Литва).

Випускник Московської державної консерваторії ім. П. І. Чайковського (клас проф. Л. Власенко та М. Плетньова), ла-

Для мене дуже приємно і відповідально, що наш конкурс в цьому році вже отримав статус просування «Competitions on the Road to EMCY Membership». EMCY, «European Union of Music Competition for Youth» – це асоціація міжнародних музичних конкурсів для молоді, яка об'єднує більше 60-ти конкурсів у різних країнах світу. Приєднатися і стати членом EMCY дуже почесно і ми прагнемо до цього. Я сподіваюсь, що ми утримуємо ту планку якості, яка гарантується всім учасникам фестивалю в Європейській Асоціації. Це неймовірно розширить коло наших друзів і географію самого конкурсу, а також забезпечить високий статус харківського форуму.

В цьому році у нас є призовий фонд, і я вдячна Харківській Обласній адміністрації, ГО «Vere Music Fund» і Фонду Марії Єщенко, які стали спонсорами конкурсу. Але крім того ми ще маємо спеціальні призи. Мені дуже приємно про це сказати, адже одним з призів буде сольний концерт у Будапешті (Угорщина) для учасника конкурсу, також спеціальним призом буде фондовий запис на Українському радіо, і грант

Юстас Дваріонас

уреат багатьох міжнародних конкурсів в Чехії, Італії, Португалії, Литві. Концертує в якості соліста та виконавця камерної музики в країнах Європи, Азії, Америки. Віце-президент Європейської спілки юнацьких музичних конкурсів (EMCY)

Члени журі: Вольфганг Манц (Німеччина), Вільям Фонг (Велика Британія), Олег Безбородько (Україна), Сергій Юшкевич (Україна).

на поїздку на міжнародні майстер-класи або на міжнародний конкурс від «Vere Music Fund»

В організації конкурсу допомагала велика кількість людей. Окрім нашої команди, до якої входили Ірина Сухленко, Марія Бондаренко, Маргарита Чернишова, Денис Кашуба, Дмитро Старцев, Анастасія Дубовая, Олександр Лисичка, Олександр Прийменко, ще велика кількість студентів були завжди напоготові підключитися. Всі вони з нетерпінням чекали наших учасників, гостей, щоби познайомитися, допомогти влаштуватися і освоїтися в Харкові.

Окремо хочу подякувати Тетяні Борисівні Веркіної, ректору ХНУМ, яка дала змогу реалізувати проект і на кожному етапі підтримувала і давала корисні поради. Те, що наш конкурс є частиною фестивалю «Харківські асамблеї» для нас дуже важливо і є сприятливим фактором для конкурсу.

Сподіваюсь, що все пройде якнайкраще. Ми в очікуванні.»

Сагалова Анна
голова Ради молодих вчених
Міністерства культури України,
арт-директор III Міжнародного
конкурсу музичного мистецтва

На конкурс подали заявки 62 учасники, із них у першій віковій групі (18–25 років) приймають участь 38, а у другій віковій групі (26–40 років) 24 учасника. Географія конкурсу охоплює 10 країн світу: Польща, Литва, Швейцарія, Італія, Німеччина, Румунія, Велика Британія, Китай, Чорногорія і найбільша кількість претендентів з України.

Крістіан Хільц

В категорії «Вокал» голова журі – Крістіан Хільц (Швейцарія). Професор Вищої школи мистецтв в Берні, художній директор Австрійської барокової академії. Отримав нагороду Баварської культури та культурну нагороду свого рідного міста Ерланген.

Члени журі: Сабіна Мартінайтіте (Литва), Анна Єремус-Левандовська (Польща), Володимир Болдирев (Україна), Олександр Дяченко (Україна).

«Я приїхала з Львівської музичної академії, де навчаюся вже на 5 курсі в класі професорки Оксани Рапіги. Досить часто мені щастить брати участь в конкурсах. Нещодавно я повернулася з конкурсу у Бельгії, перед цим у мене був конкурс в Німеччині і конкурс імені В. Горовиця в Києві. Коли я дізналася, що в Харкові в моїй рідній країні буде відбуватися міжнародний конкурс, я зраділа, тому що це полегшує справу з пересуванням і перебуванням. Це приємно, що у нас є можливість де виступити, і я очікую дуже багато приємного отримати від цього конкурсу: знайомства, як з учасниками, так із журі, отримати новий виконавський досвід. Я заінтригована, чекаю отримати задоволення!»

Чубаха Діана

«Я навчаюся на 3 курсі Харківського університету в класі Анни Сагалової, і це моя перша участь у міжнародному конкурсі. Я вважаю, що це прекрасна можливість проявити себе і з'ясувати для себе, наскільки в тебе є витримка. Це дуже гарна перевірка власних сил моральних і фізичних. За час підготовки конкурсної програми, доволі об'ємної, я пройшла своєрідну школу планування свого часу, бо потрібно розрахувати всі варіанти. Настрій бойовий, хоча і трохи втомлена!»

Куделіна Ірина

6 жовтня 2018 року у Концертній залі Харківської обласної філармонії відбулося урочисте відкриття XXV-го Міжнародного музичного фестивалю «Харківські Асамблеї», гостями якого стали два блискучі музиканти з Німеччини – професори Нюрнберзької Вищої школи музики, диригент Крістоф Адт та піаніст Вольфганг Манц.

У концертній програмі прозвучали Симфонія № 2, Сі-бемоль-мажор, ор. 38 Р. Шумана та Концерт для фортепіано з оркестром № 1 ре-мінор, ор. 15 Й. Брамса.

Після генеральної репетиції Крістоф Адт і Вольфганг Манц відповіли на питання кореспондентів редакційної колегії університетського сайту.

СПРОБУЙТЕ СВОЇ СИЛИ

Інтерв'ю з диригентом Крістофом Адтом

XXV-ті «Харківські Асамблеї» присвячені талановитій жінці, піаністці та композитору – Кларі Вік. Керівником харківського фестивалю теж є відома жінка – ректор ХНУМ імені І. П. Котляревського, піаністка Тетяна Веркіна. Натомість відкриють «гендерний» фестиваль двоє талановитих чоловіків – німецькі диригент і піаніст, а також твори двох композиторів, для яких Клара Шуман стала Музою – це Роберт Шуман і Йоганнес Брамс. Це є свого роду «музичним дарунком» творчим жінкам?

Крістоф Адт: Якщо відверто, то, насправді, я не знав про головну персону фестивалю у Харкові. В цьому місті я вперше, а їхав сюди із думками про концерт, дійсно, європейського фестивалю та про мій намір диригувати студентським оркестром у європейському залі. Про Клару Шуман я багато знаю, але, на жаль, не стикався з її творами.

Дуже важливою фігурою для професійних музикантів є Роберт Шуман. І я в цьому плані не виключення. Зараз в Німеччині персони жінок-композиторів набувають популярності і я дуже радий, що ця ідея знайшла втілення і в Україні.

Як диригент, чи згодні Ви з тезою, що оркестр Р. Шумана знаходиться під впливом авторського піанізму? Чим оркестрові твори цього композитора приваблюють диригента?

Крістоф Адт: Безумовно, оркестр Шумана відрізняється власними особливостями. Якщо композитор працює в декількох жанрах і пише для різних інструментів, то одна музика підживлює іншу. У Шумана таке явище спостерігається не завжди. Його музика навчає силі духа, тому, що ніколи в житті не можна здаватися. Друга симфонія – це надскладний твір. У моїй практиці – це лише другий раз, коли її виконують студенти.

А які навчальні курси існують для студентів-диригентів у Нюрнберзькій Вищій школі музики, якщо Ви керуєте?

Крістоф Адт: Головними предметами для диригентів є гармонія, поліфонія, контрапункт, генерал-бас, теорія і практика інструментування, а також філософія.

Чи пишуть студенти-диригенти Вашого вишу транскрипції?

Крістоф Адт: Вони їх вивчають, але то не є головним завданням для них, принаймні, на жаль.

Чи має диригент складати музику, а композитор диригувати, як це робив Роберт Шуман?

Крістоф Адт: Такий підхід, звісно, приймається, бо це розширює кругозір, що дуже потрібно у наш час. Але! Цього ніхто не вимагає ані в Німеччині, ані у вас в Україні, мені здається.

Що Ви побажаєте молодим диригентам?

Крістоф Адт: Отримуйте освіту, якщо у вас є така можливість, спробуйте працювати з оркестром, спробуйте свої сили, обов'язково читайте багато літератури, проте, не забувайте відпочивати в кафе!

МУЗИКУ БРАМСА НЕ МОЖНА ВИКОНУВАТИ СПРОЩЕНО Інтерв'ю з диригентом Вольфганг Манц

Героїнею XXV-го фестивалю «Харківські Асамблеї» є Клара Шуман. Чи подобається Вам її музика, чи виконусте її твори?

Вольфганг Манц: У мене дуже великий репертуар, на жаль, творів Клари Шуман в ньому немає. Вона написала чудовий фортепіанний концерт, який був актуальним для її часу. Інше питання, що не так багато партитур творів Клари знаходиться у вільному доступі і це не дуже зручно. Саме тому мої концертні програми не містять її творів.

Чи підтримуєте Ви ідею XXV-го фестивалю, присвяченого талановитій та всесвітньо відомій жінці?

Вольфганг Манц: Це прекрасна ідея. Раніше жінки не мали таких прав, як сьогодні. Забутими творцями залишилися Альма Малер, Клара Шуман. Дуже добре, що таким чином ви відновлюєте історичну справедливість, виводячи жінок-композиторів із тіні.

Яке місце займають у Вашій творчості опуси Роберта Шумана та Йоганнеса Брамса?

Вольфганг Манц: Я граю багато музики епохи романтизму. Як кожний піаніст, я пропустив кризу себе любов до романтичної музики, зокрема, до творчості Роберта Шумана. Зокрема, я багато граю його ранніх творів. У моєму репертуарі також є два концерти для фортепіано з оркестром Йоганнеса Брамса, камерної музики.

Слідом за минулим міжнародним Днем музики, що Ви можете сказати про музичне мистецтво, що воно значить у Вашому житті?

Вольфганг Манц: Із самого дитинства я був занурений у класичну музику, адже мій батько був завідувачим німецькою студією звукозапису та продажу платівок. Тому я слухав багато музики, був знайомий з видатними у той час музикантами, наприклад, скрипалем Яшоу Хейфіцем та іншими.

Я відчуваю себе потрібним у музиці, я дуже щасливий, що можу через неї передати щось людям. Мені подобається перед власними виступами розказувати про музику.

Й. Брамс був незрозумілим багатьом своїм сучасникам. Зокрема, П. Чайковський вважав, що йому бракує мелодичної винахідливості, а М. Мясковський говорив «скам'янілості Брамса». Чи згодні Ви з такими оцінками?

Вольфганг Манц: Я взагалі не порівнював би Чайковського і Брамса. У Чайковського музичний світ наповнений хвилюванням

та переживанням. А у Брамса навіть романтичні почуття підпорядковані чіткій структурі. Взагалі вся музика Брамса відформатована. Романтичне мистецтво для обох композиторів спільне, а його вияви різні.

Й. Брамс є втіленням німецькості. Як це виявляється в його музиці та відображається під час її виконання?

Вольфганг Манц: Музику Брамса не можна виконувати спрощено. Вона потребує осмислення з позицій фундаментального знання теорії музики – гармонії, теорії контрапункту, аналізу музичних форм. Адже дуже не просто збагнути будову творів Брамса. Від ступеня усвідомлення залежить успіх концерту.

Й. Брамс вважали складною людиною, яка була схильна до самотності. Наскільки це відчувається в його творах і чому вони вчать Вас як людину і музиканта?

Вольфганг Манц: Кожна людина потребує особистого простору, особливо, композитор. Брамс є уособленням такої людини, яку називають «німецький інтроверт». Навіть віртуозні пасажі в його музиці завжди підкоряються суворій формі. Його музика навчає замислюватися про емоції та спосіб їх виразу.

Що Ви бажаєте молодим піаністам?

Вольфганг Манц: Я бажаю їм терпіння, старанності, накопичення знань, умінь, осмислення професійних навичок. Важливим для піаніста є вміння концентрації. Тільки з нею відкриваються творчі горизонти.

Шановний пане Манц, щиро дякуємо Вам за інтерв'ю.

Марія Борисенко, Марина Дербас,

Юрій Седлецький

Фото – Марина Дербас, Людмила Казакова

1991 рік Під сузір'ям Моцарта

«Радість спілкування з музикою подарована «Днями Моцарта» – фестивалем у Харкові, що проходив наприкінці минулого року була по-справжньому широю. Приурочений до оголошеного ЮНЕСКО «Року Моцарта» цикккл концертних програаааам з самого початку планувався як один з етапів відродження культурних традицій міста, де ще до недавня зацікавлене ставлення до музичного мистецтва об'єднувало «фізиків» і «ліриків»

Ірина Іванова, Аділя Мізітова

1991

1991

1993

1992 рік «Харківські Асамблеї»

«Цей музичний фестиваль, що народився в «рік Моцарта» назву свою здобув лише восени 1992... Девіз «Асамблей – 92» – «Бароко і ХХ століття» – дозволив розширити часопросторові межі фестивалю, створити партитуру, на сторінках якої композитори минулого і сьогодення розмірковували про добро і зло, життя і смерть.

«Харківські асамблеї» нинішнього року підготували чимало сюрпризів для шанувальників прекрасного. По-перше, це концерти, організовані культурним центром «Нова сцена». По-друге, у фойє концертних залів розташувалися експозиції молодих художників. Серед багатьох яскравих подій, мабуть, найяскравішою виявилася презентація Молодіжного симфонічного оркестру (диригент Г. Абаджан)»

Аділя Мізітова

1993

1992

1994 рік «Мендельсону присвячено»

«Осінь дев'яносто четвертого в Харкові видалася по-літньому спекотливою. У цей час на музичному небосхилі міста знову спалахнула очікувана зірка фестивалю, подарувавши невмируше світло мистецтва Фелікса Мендельсона-Бартольді. Осць уже вкотре фестиваль дозволяє виявити яскравість і різноманітність творчих сил нашого міста.»

Аділя Мізітова

1997

1994

1997

2003 рік Усі ми парафіяни у храмі музики....

«Після фестивалю – 95 «Р. Шуман та творча молодь» щорічний ритм його проведення на деякий час порушився, насамперед з фінансових причин. Проте «Асамблеї» 1997 року «Ліст та традиції професійної музичної освіти» та 1999 року «Г. Перселл – синтез краси та інтелекту» продемонстрували великий творчий потенціал форуму, і, насамперед завдяки місцевій виконавській школі. З 2001 року відновилася регулярність щорічного проведення «Асамблеї». Обравши гасло: «Символи людської гідності та духу» організатори фестивалю вшанували трьох велетнів світової музики – І. Баха, Л. Бетховена, та І. Брамса; у 2002 році афіші «Асамблеї» прикрасили назви творів М. Глінки.

Програми «Харківських асамблеї», декларуючи просвітницькі цілі демонструють також демократичність і відкритість. Характерний приклад – так звані «музичні марафони», де протягом кількох годин молоді музиканти виступають на сцені в режимі «нон-стоп».

Олександр Чепалов

2001

2009

2009

2009 рік Музичні ландшафти «Харківських Асамблеї» – 2009

«Фестиваль «Харківські асамблеї», який цього року протягом двох тижнів (24 вересня – 11 жовтня) проходив під девізом «Гайдн та Котляревський: мистецтво оптимізму», вступив у вік свого повноліття... Отже нині «Харківські асамблеї» є концептуальним увиразненням загального стану національної культури в галузі професійно-академічної музики, в якій, мов у дзеркалі, відбиваються злети і «проблемні зони» та шлях їх подолання.»

Людмила Шаповалова

2014 рік Народження радості з духу музикування

«Харків'яни вже звикли, що кожного року на фестивальных афішах з'являється нове ім'я з Пантеону великих. Як завжди вибір підказав час випробування, що випали на долю України, жахливі події на Сході, невтішні прогнози, розбрат, страх і розгубленість, страшні новини з театру бойових дій, слова «біженці», «артобстріл», «мобілізація» у повсякденні... Як із цим жити? «І ми зрозуміли, – зізнається Тетяна Веркіна, – що саме може нам допомогти, підтримати і дати відчуття, що ти – людина, титан, дати внутрішню гармонію, відчуття стабільності й упевненості. Це – творчість Людвіга ван Бетховена, він вірив у людину! І тому його музика об'єднала Європейський Союз і весь світ. Зараз ми почали усвідомлювати себе єдиною нацією, ми відчуваємо себе часткою європейської спільноти. Двадцять три роки наш фестиваль, власне, існує для того, щоб у незалежній Україні зростала нова людина, яка здатна жити, любити і, якщо треба, захистити свою країну».

Нинішній «травматичний» досвід відкрив «великого та чистого Бетховена» (Ромен Роллан) як знайомого незнайомця, який потребує від нас визнання не як найгеніальніший із людей, а як найлюдяніший із геніїв. Тому гаслом цьогоорічного фестивалю стала аксіома гуманістичного мислення «Людина – міра всіх речей».

Ірина Драч

2013

2014

Літні майстер-класи

«Це літо у нашого фортепіанного дуету (з Ігорем Седюком) вийшло досить продуктивним і наповненим творчими подорожами. У липні ми відвідали фортепіанні майстер-класи, що проходили в рамках Міжнародного фестивалю «Allegro» у місті Русе (Болгарія).

У Болгарії ми не вперше, бо минулого року саме в місті Русе ми грали на Міжнародному конкурсі імені Ф. Шуберта і стали його лауреатами. Разом з тим, після знайомства на конкурсі з відомим широко концертуєчим в світі фортепіанним дуєтом Аглікою Геновою і Любеном Дімітровим (Genova & Dimitrov), професорами Ганноверської Вищої Школи Музики і Театру (Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover), які були у складі журі,

ми отримали ще позитивний feedback. Нам пощастило отримати від прославленого дуєту запрошення на майстер-клас наступного 2018 року у сонячну Болгарію.

Тиждень напружених і водночас дуже приємних і цікавих занять промайнув швидко. Ми встигли відвідати багато занять професорів з іншими учасниками і самі займалися багато часу. Наша мета – отримати оцінку від професіоналів вищого світового гатунку – була досягнута.

Серед учасників майстер-класів у номінації «фортепіанний дует» були виконавці з Польщі, Росії, Німеччини і Болгарії. На за-

мітрові в рамках річного музичного фестивалю «Allegro». Час проведений на березі Дунаю, пройшов з користю. Агліка і Любен причетні до імені Великого Г. Нейгауза, продовжуючи в якості професійних «онуки» його виконавські традиції і педагогічні принципи.

Дуже приємною подією після конкурсу для нас було отримання запрошення взяти майстер-класи у Агліки Генової і Любена Ді-

«Щорічні майстер-класи у невеличкому німецькому місті Нагольд проходили вже 31 раз. Цього року вони проходилися з 31 липня по 10 серпня та включали у себе досить багато спеціалізацій таких як: скрипка, альт, віолончель, контрабас, камерний ансамбль, концертмейстерська майстерність, модерація та звісно ж, фортепіано соло. Окрім уроків учасники отримували можливість виступати у концертах показуючи таким чином свої успіхи у процесі занять.

Щодо мене, то я перебував на майстер-класі професора Вищої школи музики та театру м. Грац Мі-

ключному концерті наш фортепіанний дует виконав один з нових творів в своєму репертуарі - «Інтродукцію і Allegro» М. Равеля.

Переїзд з Болгарії до Тель-Авіва відбувся у мій день народження 29 червня, Який тим самим позначив нову межу творчих планів. Тритижневі майстер-класи «Tel-Hai International Piano Master Classes» під патронатом Євгена Кісіна в Ізраїлі – один з найпрестижніших заходів, який збирає багато талановитих музикантів з усього світу. Минулого року ми отримали грант на безкоштовну участь у майстер-класах у 2018 році. Таким подарунком долі не можна було знехтувати, відмітимо і той факт, що цей захід є одним з довготривалих та найдорожчих майстер-класів сьогодні. Ми були дуже щасливі знову приїхати у фантастичну пустинну місцевість Ізраїлю – Сде-Бокер, приємно вразило і те, що в цьому році було багато нових викладачів і нових методик, з якими ми із задоволенням познайомилися. На майстер-класи приїхали 80 музикантів зі Швейцарії, Чехії, Польщі, Швеції, США, Канади, Ізраїлю, Франції, Кореї, Китаю, Німеччини, Хорватії, Білорусі, Росії і ми єдині з України.

Займалися ми під керівництвом відомого ізраїльського фортепіанного дуєту, професорів Університету музики у Тель-Авіві (Tel Aviv University) Тамі Каназави (Tami Kanazava) і Юваль Адмоні (Yuval Admoni). Також ми отримали заняття від славнозвісної Оксани Яблонської, Дмитра Башкірова, Павлини Доковської (Pavlina Dokovska), слухали Акілеса дель Віне (Aquilés Delle Vigne), учня Клаудіо Арау, Авірама Рейхерта (Aviram Reichert), Емануеля Красовського, Тетяни Зелікман, Віктора Дерев'янка та багато інших.

Наша музична подорож продовжувалася в серпні. Дивовижна країна Ізраїль, лівову частку території якої займає пустеля, вдруге привітно зустріла нас в оазисі мистецтва, наповненому яскравими піаністами, хорошими інструментами і справжнім духом творчості. Коли потрапляєш

Нашим успіхом вважаємо виступи на чотирьох концертах цього форуму і, зокрема, виступ на заключному Гала-концерті, який відбувся в одному з престижних залів Тель-Авіву – Музеї Мистецтв. Пишаємося тим, що саме на Гала-концерті нам пощастило гідно представити харківську фортепіанну школу, наш національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського.

Слова великої подяки у нашій професійній підготовці до таких серйозних форумів, великій підтримці, хочемо висловити нашому Вчителю, творчому натхненнику і керівнику Веркіній Тетяні Борисівні.

Час не стоїть на місці, а тому треба рухатись вперед, продовжувати концертувати та активно пропагувати класичне мистецтво. Зараз отримали запрошення на виступ з сольним концертом нашого дуєту у Міжнародному фестивалі фортепіанних дуєтів, що відбудеться у Гданську (Польща). З нетерпінням чекаємо на цю подію.»

Олег Копелюк
піаніст,
лауреат міжнародних конкурсів

в такі місця, де зустрічаєш одноставне ставлення до музики, починаєш ще більше цінувати те, що вкладають в нас наші вчителі; цінувати те, що фестиваль «Харківські асамблеї» живе вже не менше за інші міжнародні проекти нашої сфери, і пишати тим, що твій рідний і улюблений Харків – дуже сильний конкурент на міжнародній арені.»

Ігор Седюк
піаніст, лауреат міжнародних конкурсів

лани Чернявської, який проходив з 5 по 10 серпня. На протязі цього часу я отримав 4 насичені уроки та виступив у концерті. На мою думку майстер-класи взагалі є потужним інструментом розвитку для молодих виконавців тому що ми маємо можливість почути сторонню думку щодо нашого виконання, грати перед незнайомою публікою та на нових сценах. Аналізуючи отриманий досвід ми маємо змогу підвищувати свою виконавську майстерність.»

Максим Шадько,
піаніст, лауреат міжнародних конкурсів

З поверненням із Іспанії!

Вітаємо наших студентів із поверненням додому! Неймовірно швидко минув рік навчання у Conservatorio Superior de Musica de Vigo (Spain) за програмою ERASMUS+, учасниками якої стали найкращі серед найкращих, лауреати всеукраїнських та міжнародних конкурсів Поліна Кермеш (віолончель), Віталій Ляшко (кларнет), Микола Кузьменко (флейта), Ростислав Голубов (гітара).

Що ж являє собою Erasmus? Це некомерційна програма Європейського союзу за обміном студентами та педагогами між університетами країн членів Євросоюзу, а також Норвегії та ін. Україна теж не є виключенням, тому наш університет прагне підготувати професіоналів, гідних представляти свій

вуз за межами країни. Але як студенту, який, ймовірно, ніколи не залишав Батьківщину з метою навчання за кордоном, максимально детально з'ясувати плюси та мінуси подорожі до чужої країни, підтвердити або спростувати свої страхи та позбутися упередженого ставлення до раптової тимчасової зміни місця навчання? Звичайно ж, достатньо проаналізувати та зробити висновки з вражень та порад своїх колег, які вже мають досвід тривалого перебування на іншому кінці континенту, здобуваючи освіту.

«Я їхала в нікуди, – згадує Поліна Кермеш – адже не знала іспанської мови». Дійсно, для багатьох студентів першим та найважливішим бар'єром є мовний. Неможливість його подолання – міф, який спростовує Микола Кузьменко, стверджуючи, що для вільного розуміння та вираження своєї думки іноземцеві знадобиться усього 2 місяці, а у цей

«Ми продовжуємо співпрацю з Conservatorio Superior de Musica de Vigo (Spain) за європейською програмою ERASMUS+. Цього разу від нашого університету подавали документи четверо студентів, але відібрали тільки трьох, виходячи у тому числі з тих фінансових ресурсів, які надав Європейський Союз. До Іспанії поїхав представник класу гітари, Анастасія Шнирєва, студентка 4 курсу (клас професора Володимира Доценка). Її викладачем в Іспанії буде відома гітаристка Маргарита Ескарпа, яка вже займалася минулого року з іншим нашим студентом Р. Голубовим.

Також будуть навчатися студентка з класу фагота Наталія Іорданова, 3 курс (клас професора Гаррі Абаджяна) і студентка з класу скрипки Катерина Стеценко, 3 курс (клас професора Леоніда Холоденка). Як бачите, зібралася дівоча команда.

Вони вирушили на пів року до Іспанії, на відміну від попередніх, які навчалися цілий рік

адаптивний період не треба соромитися спілкуватися жестами, за допомогою телефонного перекладача та іншими доступними засобами. «Іспанці доброзичливі та приємні у спілкуванні, їм комфортно співіснувати у неформальній атмосфері. Тож, якщо узагальнити, творчі люди більш позитивні та прагнуть спілкуватися на рівних, відкидаючи певну ієрархічну підпорядкованість.» – наголошує Віталій Ляшко, спираючись на власний досвід; до речі, він, як і більшість не володіє навіть англійською на момент від'їзду.

Чим можна пояснити таку різницю ментальності музикантів іспанців та українців? Авжеж тим, що в Іспанії професія педагога ціниться надзвичайно високо та відповідно фінансується. Тому працювати, наприклад, у музичній школі – престижно та вигідно, на відміну від українських реалій.

Та все ж цікаво, яку мету переслідували студенти, наважившись на такий ризикований крок. Безумовно, ознайомлення з європейськими виконавськими традиціями, а саме іспанське темпераментне трактування музичних творів та спілкування з видатними особистостями – це перше, що спадає на думку. Але для будь-якого гітариста, який прагне здобути унікальні навички гри, зануритися у неповторну атмосферу фламенко та увібрати

у себе екзотичний місцевий колорит – Іспанія це неначе інша планета, побувати на якій – найзаповітніша мрія. «Однією з моїх цілей – було відвідати батьківщину свого інструменту. Мені дуже пощастило, адже моїм педагогом була визнана у всьому світі гітаристка Маргарита Ескарпа (Margarita Escarpa), завдяки якій я дізнався багато нового, зокрема, навчився більше контролювати гру та свої емоції. Як не парадоксально, темпераментні іспанці дуже точно уявляють собі емоційний план твору, грають зважено, на відміну від більшості вітчизняних гітаристів. Дуже часто ми плутаємо чіткий та вимогливий характер виконання з агресивним. Але не дивлячись на це, наші музиканти не поступаються віртуозністю та художнім рівнем» – ділиться своїми враженнями Ростислав Голубов, який під час навчання у Віго вирушив

у Віго. Минулого року студенти з класу гітари і фагота навчалися у партнерському закладі, натомість студентів з класу скрипки ще не було. У цьому сенсі це буде новий досвід.

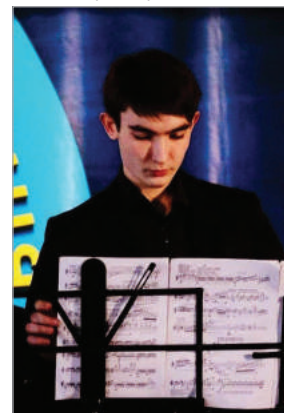
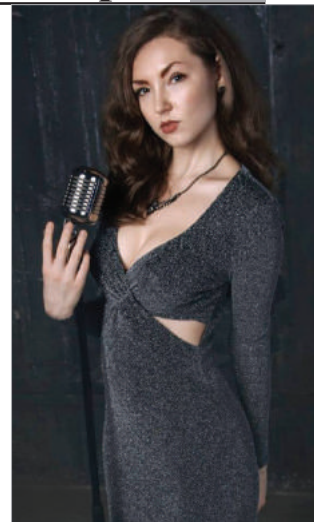
Хочу підкреслити, що попередньо, за сприяння іспанської сторони, було вирішено питання з їх проживанням. Коли студентки приїхали до Віго, їх вже чекала орендована квартира, де утрюх вони і проживають зараз. Приємно відзначити, що студенти-єразмусівці минулого року (Р. Голубов, М. Кузьменко, В. Ляшко, П. Кермеш, В. Хорольська) їм активно допомагали під час підготовки до поїздки в Іспанію, розповідали про особливості життя в іншій країні тощо».

Олександр Приймєнко проректор ХНУМ імені І. П. Котляревського з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків

до Португалії, аби прийняти участь у міжнародному конкурсі (2nd International Competition in Vila de Ceveira, Portugal), та здобув I премію. Вітаємо!

Підводячи підсумки, можна з упевненістю сказати, що отримати можливість повчитися за кордоном цілком реально та надзвичайно важливо для кожного, хто бачить себе у майбутньому цільною творчою особистістю, яка має найцінніше – досвід, що підкріплений знаннями на вагу золота, здобутими не тільки у рідній країні, а й у іноземних закладах. Ніякі побутові, мовні труднощі не можуть зупинити того, хто знає, заради чого він приносить у маленьку жертву свій комфорт – заради гарантованого успіху. Адже досягти небачених висот можливо не просто тяжко та плідно працюючи, а й завдяки відвазі та виправданого ризику, вмінню швидко приймати доленосні рішення, які можуть назавжди змінити життя. Тому починайте творити своє майбутнє вже зараз та пам'ятайте: кордони та межі існують тільки у нашій голові. Перемагає той, хто пробиває собі шлях крізь них.

Світлана Іщенко студентка 1 курсу

Зустріч керівників двох вишів – ректора ХНУМ Тетяни Веркіної, директора Conservatorio Superior de Musica de Vigo (CSM) Естебана Вальверде Коралеса за участю проректора ХНУМ з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків Олександра Приймєнка

«ЕКСКУРСІЯ – КОНЦЕРТ КОНСЕРВАТОРІЄЮ»

Акція ГО «День Музики» і Ради молодих вчених ХНУМ

